

Pelgrimsreizen

In veel oude tradities zijn pelgrimsreizen naar een bepaalde bestemming een voorbeeld voor het proces van geestelijke groei en het verkrijgen van meerdere kennis. Door middel van het maken van een pelgrimsreis willen de deelnemers dichter bij het goddelijke komen en zichzelf hoger ontwikkelen. Met hetzelfde doel voor ogen reisden in de oudheid vele Grieken naar het orakel te Delphi. De geestelijke waarde welke men aan een pelgrimsreis toekent neemt evenredig toe, naarmate de afstand groter wordt die men af moet leggen, en naarmate de reis moeilijker is. Het is loon naar werken. Ook de moslims doen hun pelgrimsreis naar Mekka, eenmaal in hun leven.

De meeste pelgrimstochten bevatten het element van zelfverloochening en wereldvlucht. Deze wereld ziet men als een soort doorgangshuis of tijdelijk ballingsoord, om van hieruit over te gaan naar het hemelse. In veel gevallen -en nu komt het- ligt de nadruk meer op de bestemming, op het einddoel, dan op de reis zelf. Het gaat om de hemel en niet om de weg. Vanwege allerlei overwegingen en of wegens moeilijke omstandigheden en teleurstellingen zoeken vele mensen in de meer bevindelijk-gereformeerde kringen een uitweg en toevluchtsoord. Zij maken keuzes en beginnen aan een pelgrimstocht. Deze verandering in hun leven schrijven zij toe aan de werking van de heilige Geest en menen aldus levendgemaakt te zijn. Als missende en zoekende mensen gaan ze op weg, net als Christen in de Pelgrimsreis van Bunyan. Ze gaan op zoek om Christus als Verlosser te mogen leren kennen. Soms menen zij reeds zover gevorderd te zijn met hun pelgrimsreis dat ze uit kunnen rekenen dat hun dit of dat staat te overkomen. In het algemeen reizen ze onder veel twijfelingen en wankelmoedigheden, zonder zekerheid van het heil. Is het geen jammerlijke vorm van zelfmisleiding doordat zij inmiddels wel de zaligsprekingen op zichzelf toepassen?

Het gaat volgens de Schrift immers niet om de pelgrimstocht, noch om de eindbestemming. Het gaat niet om ónze inspanningen en gedane moeiten. Het gaat om JHWH. Een pelgrimstocht om naar JHWH te gaan behoort tot de onmogelijkheden, want Hij komt tot óns! De eis ligt wél op ons tot Hem te vlieden. Daardoor zal een mens er achter komen dat hij niet wil of kan. Dat zal nood baren en verlegenheid. Dan gaat het eigen leven eraan, om álles los te laten en hét leven terug te ontvangen in JHWH de Verlosser. Vanaf dat moment zal men het heil niet meer in zichzelf zoeken.

De werkelijkheidsvraag

Dagelijks doen wij allen veel handelingen vanuit de “macht der gewoonte”. Vraag eens waarom wij dit of dat doen, dan blijkt dat we er soms geen goed antwoord op hebben. “Altijd zo geweest”, is een veel voorkomend antwoord. Vraag eens naar het waarom van heel veel dingen, en u krijgt de vreemdste antwoorden. Vraag eens waarom mensen gelovig zijn, waarom ze naar een kerk gaan, en of hetgeen zij voor waar houden wel gefundeerd en goed is. In veler ogen zullen zulke vragen “doodzonden” zijn. Men zou evenzogoed aan een autodealer van een gerenommeerd merk kunnen vragen of hij zijn merk wel betrouwbaar vindt en er zelf wel achter staat.

Men kan daarom beter nooit aan kerkgangers vragen of hun geloof wel in orde is, of ze wel zekerheid bezitten van hetgeen zij voor waar houden. Vraag niet of ze wel zeker weten dat bijvoorbeeld de zondag in de plaats zou zijn gekomen van de sabbat van het vierde gebod, en hoe zij dat in overeenstemming met elkaar weten te brengen. En vraag ook niet waarom zij de Bijbelse feesten niet meer houden en daarvoor in de plaats andere feesten vieren. Het aantal vragen zou men kunnen uitbreiden tot: Woont de Allerhoogste wel in kerken en mag men Zijn naam aan gebouwen verbinden door het “Godshuizen” te noemen? Is het naar Zijn wil dat in de kerken een speciale clerus van ingewijden de dienst uitmaakt en de leiding heeft? Vraag eens hoe de Bijbel tot stand is gekomen en waarop de geloofsbelijdenissen berusten?

Wie deze en dergelijke vragen durft stellen is bij voorbaat een ketter in de ogen der meeste kerkgangers. Maar waar gaat het nu al deze “goede” mensen om? Volgen zij blindelings de traditie? Is er niet één die zich afvraagt of heel het kerkelijk gebeuren wel overeenstemt met de wil van Elohim?

Het blijkt steeds weer dat de traditie die in de loop der eeuwen is gevormd zuigkracht heeft om de massa blijvend met zich mee te voeren. Slechts enkelen schijnen kans te zien zich te onttrekken. De meeste mensen zijn blijkbaar graag ietwat religieus, willen ergens bij behoren, beelden zich in dat het alsdan wel goed met hen zal aflopen. Zij volgen een stelsel, waardoor godsdienst tot ethiek wordt. En, wee degene die er zijn twijfels over durft uit te spreken!

Luther schrijft in zijn “Babylonische ballingschap”, hoofdstuk 6 over de clerus: *“Ik wil er niet van weten dat in heilige dingen verdichtsels van mensen worden verzonnen en het is ook niet geoorloofd de mening door bewijzen te pogen te steunen dat iets van Godswege is verordend, terwijl het van Godswege niet verordend is”*.

Wanneer wij de christelijke kerk eens op de korrel nemen, blijkt dat het allergrootste deel van wat zij leert, zij dat niet kan bewijzen noch kan hard maken, en toch doet zij voorkomen alsof ze zeker is van haar leringen, door deze naar het rijk der mysteries over te plaatsen.

De werkelijkheidsvraag stellen is een hachelijke zaak, men krijgt dan veelal de wind van voren, immers het kerkinstituut moet zich kost-wat-kost zien te handhaven. Zullen wij eens zien wat de christelijke kerk én wat de Bijbel ons te zeggen heeft over bekering? De geestelijken houden praktisch altijd preken die gericht zijn op persoonlijke bekering, doch verstaan in de meeste gevallen niet wat daaronder wordt verstaan in de Schrift.

Bekeert U en leeft

Zie wat Ezechiël 18 erover zegt:

25 *Nog zegt gijlieden: De weg van JHWH is niet recht; hoort nu, o huis Israëls! is Mijn weg niet recht? Zijn niet uw wegen onrecht?*

26 *Als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid, en onrecht doet, en sterft in dezelve, hij zal in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, sterven.*

27 *Maar als de goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid, die hij gedaan heeft, en doet recht en gerechtigheid, die zal zijn ziel in het leven behouden;*

28 *Dewijl hij toeziet, en zich bekeert van al zijn overtredingen, die hij gedaan heeft, hij zal gewisselijk leven, hij zal niet sterven.*

29 *Evenwel zegt het huis Israëls: De weg van JHWH is niet recht. Zouden Mijn wegen, o huis Israëls, niet recht zijn? Zijn niet uw wegen onrecht?*

30 *¶ Daarom zal Ik u richten, o huis Israëls! een ieder naar zijn wegen, spreekt de Heere HEERE, keert weder, en **bekeert u** van al uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worden.*

31 ***Werpt van u weg al uw overtredingen**, waardoor gij overtreden hebt, en **maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest**; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?*

32 *Want **Ik heb geen lust aan den dood des stervenden**, spreekt JHWH; daarom **bekeert u en leeft**.*

Gesteld dat een koning van een land een dijkdoorbraak vreest en zijn knechten beveelt de bevolking te evacueren. Er dient met grote spoed te worden gehandeld. De dienaren van de koning gaan terstond aan de slag. Ze gaan naar de bevolking toe en wensen hen toe dat ze behouden mogen worden wanneer de dijk ooit zou bezwijken. De dienaren verzwijgen het grote gevaar wat nadert en dringen er niet op aan zo spoedig mogelijk te evacueren. Zij laten de bevolking in het ongewisse en willen de mensen niet ongerust

maken. De opdracht van de koning nemen zij kennelijk niet serieus. De werkelijkheid is dat zij zich het lot van de bevolking niet aantrekken.

Evenzo is het met de prediking van het Evangelie gesteld. De opdracht luidt: **Bekeert U, maakt U een nieuw hart en een nieuwe geest!**

Nee, zeggen sommige dienaren van bevindelijk-gereformeerde kringen, dat geldt niet voor alle mensen. Zij vinden dat bekering een “eeuwig Godswonder” is, dat slechts aan een enkele witte raaf te beurt valt en dat een mens daar totaal niets aan kan doen. Deze predikers spreken dan ook altijd in de wens-vorm tot hun hoorders, van: “Och, mocht het nog eens gebeuren”. Er wordt niet aangedrongen zich te bekeren. Men durft de boodschap van verlossing niet voor de voeten van de hoorders te leggen. Men stelt de hoorders niet voor de keus. Men laat de hoorders vrijblijvend.

Zal de koning blij zijn met zulke dienaren? Wat zal hij deze dienaren doen als zij zich zullen verantwoorden?

De opperste Wijsheid nodigt en maant op vriendelijke wijze tot bekering, zie: *Spreuken 9:1 ¶ De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft Haar zeven pilaren gehouwen.*

2 *Zij heeft Haar slachtvee geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar tafel toegericht.*

3 *Zij heeft Haar dienstmaagden uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten der stad:*

4 *Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts! Tot de verstandeloze zegt Zij:*

5 *Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van den wijn, dien Ik gemengd heb.*

6 *Verlaat de slechtigheden, en leeft; en treedt in den weg des verstands.*

Bekeren is, in het dagelijks leven bewijzen uit de waarheid te handelen. Het is de wijsheid van Boven in het hart, waardoor men vanzelfsprekend de waarheid doet. Het leven naar allerlei wetjes en regels is hieraan verschillend. Die zijn van lagere orde en dikwijls opgelegd. De Farizeeën kunnen die ook nog wel houden. De ware wijsheid daarentegen is innerlijke kracht, welke door de liefde van Elohim werkt. Dat geeft uitstraling. Het eigen ik gaat onder en men wordt een gezalfde, dat noemde men een ‘christos’. Waarheid is leven, kracht en liefde. Leven is licht, licht geeft vreugde, heeft een magnetische werking, wat formerend werkt. Houdt maar eens een magneet bij wat ijzervijlsel en U ziet hoe de formatie zich voltrekt. Licht van Boven werkt re-formerend, rangschikt onze cellen, ja heel ons leven, gericht naar Boven. Heel het lichaam wordt erdoor gerangschikt, gereformeerd, gericht om Gods wil te doen.

De kinderen der aarde keren naar de aarde terug, naar de stof. De kinderen des lichts keren terug naar Hem die het ontoegankelijke licht bewoont. Zich bekeren en tot kinderen worden, wil zeggen, in overgave leven aan JHWH, de terugkeer tot onze Levensbron. Bekering is dan ook een fundamentele ompoling van alle levenskrachten. Het denken wordt vernieuwd. Denken behoort tot het gedachteleven. Dat wordt gevormd door de zintuigen, die gebonden zijn aan de behoeften van ons ik. Wij zijn deswege gevangenen van onze gedachten, voorstellingen en illusies, waardoor wij de dingen zien in karikatuurbeelden. Het “stil-worden” onder JHWH wil zeggen, verslagen te zijn vanwege onze fouten. Het is een essentiële voorwaarde om te leren luisteren naar het spreken van Jahweh, om een nieuw levensproces op gang te brengen, dat wij zwijgen, stil-worden, de hand op de mond leggen, geen weerwoord meer hebben. Door het stil-worden stagneert ons denken en kan de ware wijsheid intreden, zodat het denken vernieuwd wordt. Er komen nieuwe inzichten, die ons leiden op de weg naar het waarachtige leven. Wij treden een nieuwe wereld binnen en doen nieuwe waarnemingen. De Christus heeft zich aan ons hart geopenbaard, waarna de jubel zich laat horen. Ons vernieuwde hart jubelt het uit van vreugde. Het oude is voorbij, alles is nieuw, hoewel nog beperkt, onvolmaakt. De nieuwe realiteit is ontwaakt, opgestaan als een nieuw gezalfde uit de geestelijke dood, stralend wandelend in het hemelse licht. De keuze is gemaakt, onberouwelijk en definitief: dat wil, dat zal ik doen, ik zoek de zegen, bij U alleen. Dat alleen vult de leegte die we waargenomen hebben in onszelf buiten JHWH, dat alleen geeft warmte tegen de kou die er is zonder God.

Nieuwe oriëntatie, gestimuleerd door oneindige krachten van de Geest, zo beginnen wij de reis door de zonde geteisterde aarde, om het Paradijs te herstellen. Voorzien van afweerstoffen tegen alle schadelijke beten, zullen wij onze reis voleinden, het hoofd omhoog en het hart naar Boven. Wat vroeger ooit ons kon bekoren, laat ons nu koud, en waar wij vroeger een afkeer van hadden, zet ons nu in vuur en vlam. De zon is opgegaan, het is licht geworden. De lente is aangebroken en alle vogels fluiten het hoogste lied. Het leven herrijst, fris en groen, de jeugd vernieuwd, om nooit meer te verwelken. Het innerlijk is geheel anders geworden, vreemd aan deze wereld en haar schijnvreugde.

Zie eens hoeveel malen de eis zich te bekeren in de Schrift gesteld wordt:

*2 Koningen 17:13 Als nu JHWH tegen Israel en tegen Juda, door den dienst van alle profeten, van alle zieners, betuigd had, zeggende: **Bekeert u** van uw boze wegen en*

houdt Mijn geboden, en Mijn inzettingen, naar al de wet, die Ik uw vaderen geboden heb, en die Ik tot u door de hand van Mijn knechten, de profeten, gezonden heb;

*2 Kronieken 30:6 De lopers dan gingen henen met de brieven van de hand des konings en zijner vorsten, door gans Israel en Juda, en naar het gebod des konings, zeggende: Gij, kinderen Israels, **bekeert u** tot den HEERE, den God van Abraham, Izak en Israel, zo zal Hij Zich keren tot de ontkomenen, die ulieden overgebleven zijn uit de hand der koningen van Assyrie.*

*Jesaja 31:6 ¶ **Bekeert u** tot Hem, van Denwelken de kinderen Israels diep afgeweken zijn.*

*Jeremia 3:14 **Bekeert u**, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.*

*Jeremia 18:11 ¶ Nu dan, spreek nu tot de mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik formeer een kwaad tegen ulieden, en denk tegen ulieden een gedachte; zo **bekeert u nu**, een iegelijk van zijn bozen weg, en maakt uw wegen en uw handelingen goed.*

*Jeremia 25:5 Zeggende: **Bekeert u toch**, een iegelijk van zijn bozen weg, en van de boosheid uwer handelingen, en woont in het land, dat de HEERE u en uw vaderen gegeven heeft, van eeuw tot in eeuw;*

*Jeremia 35:15 En Ik heb tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te zeggen: **Bekeert u toch**, een iegelijk van zijn bozen weg, en maakt uw handelingen goed, en wandelt andere goden niet na, om hen te dienen, zo zult gij in het land blijven, dat Ik u en uw vaderen gegeven heb; maar gij hebt uw oor niet geneigd, en naar Mij niet gehoord.*

*Ezechiël 14:6 Daarom zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de Heere HEERE: **Bekeert u, en keert u af van uw drekgoden, en keert uw aangezichten af van al uw gruwelen.***

*Ezechiël 18:30 ¶ Daarom zal Ik u richten, o huis Israels! een ieder naar zijn wegen, spreekt de Heere HEERE, keert weder, en **bekeert u** van al uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worden.*

*Ezechiël 18:32 Want Ik heb geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom **bekeert u** en leeft.*

*Ezechiël 33:11 Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze **zich bekere** van zijn weg en leve. **Bekeert u, bekeert u** van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels?*

*Joël 2:12 ¶ Nu dan ook, spreekt de HEERE, **bekeert u** tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweene, en met rouwklage.*

*Joël 2:13 En **scheurt uw hart** en niet uw klederen, en **bekeert u** tot den HEERE, uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade.*

*Zacharia 1:4 Weest niet als uw vaderen, tot dewelke de vorige profeten riepen, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: **Bekeert u** toch van uw boze wegen,*

en uw boze handelingen; maar zij hoorden niet, en zij luisterden niet naar Mij, spreekt de HEERE.

Mattheüs 3:2 En zeggende: **Bekeert u**; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Mattheüs 4:17 Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: **Bekeert u**; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Marcus 1:15 En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; **bekeert u**, en gelooft, het Evangelie.

Handelingen 2:38 En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u**, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Handelingen 3:19 **Betert u dan, en bekeert u**, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, Zie tevens Jakobus 5:20

Waarom bekeert U -lezer van dit onderwerp- zich dan niet, indien U dit nog niet hebt gedaan? Waarom zou U sterven en Uw doel op aarde missen? Er is tot U geroepen, lieflijk en nodigend. Waarom wacht U te reageren?

Vastheid van het geloof

Neutraal willen blijven en uzelf niet aan een dergelijk geloofs-onderzoek onderwerpen kan niet, daar neutraliteit in onze mensenwereld geen optie is. Wij staan òf voor het ene, òf we gaan voor het andere. Alles op aarde beweegt zich en wordt bewogen tussen de polen Noord en Zuid. Neutraal wil zeggen dat iets niet behoort tot deze beide polen. (De wet van de polariteit). Dat zou dan buitenaards moeten zijn, niet tot de ene en niet tot de andere behorend. Het Latijnse neuter betekent: onzijdig, geen van beide.

Tussen de Noord- en Zuidpool bevindt zich een energieveld dat van beide polen afkomstig is. Naarmate men meer Noordwaarts gaat is de Noordpool sterker, en gaat men meer Zuidwaarts is de Zuidpool sterker. Wij allen leven als mensen in dat energieveld, het tijdvak der bewegelijke dingen, het "midden".

Ook in het atoom spreekt men van een neutron, dat volgens wetenschappers géén lading heeft, geen polariteit bezit. (Ook het latere ontdekte massaloze subatomaire deeltje kreeg de naam neutrino en anti-neutrino, is eveneens zonder lading). Polariteit immers is gerichtheid, en daardoor wordt ons hele leven bepaald. Toch hebben de neutronen in het atoom een zeer belangrijke functie. Zij houden daar de sterk geladen deeltjes bij elkaar. Neutronen bezitten dus een grotere kracht dan de andere deeltjes van het atoom. Met andere woorden, het niet-gepolariseerde heeft een grotere kracht dan het

gepolariseerde. Neutronen spinnen om hun eigen as en hebben daardoor óók een magnetisch veld. Samen met protonen bouwen ze kernen op, die echter tot een beperkt systeem behoren, wat uniek is in de kernfysica. Het onbeperkte is alleen het Goddelijke.

Het neutrale is te vergelijken met het Bovennatuurlijke, waarvan ál het gepolariseerde afhankelijk is. Wij mensen leven in een gepolariseerde wereld, die onzichtbaar bij elkaar wordt gehouden door de Goddelijke kracht (neutraliteit, niet in de zin dat Jahweh zich vrijblijvend houdt, maar in de zin van harmonie), zie wat in Romeinen 1:20 staat geschreven: *Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige **kracht** en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.*

Het gaat ons in dezen om Zijn kracht, waarvoor het Griekse woord (Strong's 1411) 'dunamis, wordt gebruikt, dat is: 1) sterkte, macht, bekwaamheid; 1a) inherente macht, macht die in iets woont krachtens zijn aard. In het woord dunamis zit ons woord voor de springstof dynamiet.

Het moge duidelijk zijn dat deze Goddelijke kracht de krachten der natuur te boven gaat. En tot die bovennatuurlijke krachten behoort het ware geloof. Dat is uniek. Het Evangelie wordt een kracht Gods genoemd in Romeinen 1:16. In deze kracht bewaard te worden door het geloof geeft pas ware rust en vrede, zie 1 Petrus 1:5 *Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.*

Het ware geloof voert ons terug naar onze oorsprong, naar onze Schepper, naar het onsterfelijke en onbeperkte leven, in Wie alle tegenstelling en polariteit opgeheven is. Hij is de neutrale Eén.

Hij schenkt ons álles ineens en voor altijd en niet in gedeelten, zie 2 Petrus 1:3 *Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht **alles**, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd;*

In het atoom houdt het neutron dus de andere deeltjes bij elkaar, gebonden. Dat wijst naar het Bovennatuurlijke. het boze houdt ons eveneens door de macht der zonde gebonden. Wanneer de Heilige Geest door algemene verlichting laat zien dat wij gebonden zijn, ontstaat er verlangen naar vrijmaking. Dat verlangen naar..... hetzelfde zou zijn als het hebben van.....zoals vandaag de dag veelal wordt gedacht, is met zichzelf in tegenspraak. Men kan immers nog geen nieuw leven bezitten wanneer men er naar zoekt. Pas wanneer wij onze totale verlorenheid zien en

verwerpelijkheid aanvaarden, in de onmogelijkheid ons leven verliezen, wordt de band met het boze ontknoopt, zodat het geen heerschappij meer over ons heeft. In dat moment plaatst God ons in de vrijheid als een gezalfde van Hem. Dat is JHWH aan ons hart geopenbaard in de belofte van het Evangelie. Dat noemt men wel de “overgang in Christus”, zodat we in de nieuwe werkelijkheid ontwaken uit de geestelijke doodsslaap, om bewaard te worden in de neutraliteit van Christusbewustzijn. Vernieuwd in ons gemoed, te staan in de vrijheid der kinderen Gods, te roemen in Zijn vrije gunst, te staren op Zijn volmaakte Wet. Dat is hartverwarmend, geestvernieuwend, onuitsprekelijk en verwonderend: “En dát aan mij!” Dan heet het: “Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten, hoe rijk of ik ben. “k Heb JHWH verkoren, Wiens eigendom ik ben”.

Dat unieke geloof is een gave Gods, dat de wereld overwint, zie Efeze 2:8. 1 Johannes 5:4 *Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof.* Geloof wordt geschonken met de hoop en de liefde, 1Corinthe 13. Doordat wij nog in de bedeling der vergankelijke dingen leven, bezit het geloof en de hoop gerichtheid (polariteit) én neutraliteit, doordat het door de liefde Gods werkt, aangedreven wordt. Het geloof werkt als de kompasnaald, gericht op de Bron van het leven en is koersvast, wat voor wankelingen er ook moge komen. Geloof en hoop zullen t.z.t. overgaan in aanschouwen, maar de liefde vergaat nimmermeer. De liefde is als kracht van dezelfde signatuur als de kracht van JHWH Zelf. En zou men het niet weten en of voelen dat déze kracht in ons werkzaam is? Iemand die dit geloof ontvangt is daarna heer en meester over alle levensomstandigheden. Zelfs in de grootste smart blijft het hart in JHWH gerust. Dat is de algehele zelfovergave, de rust temidden van alle levensstormen. Ongeloof en twijfel zijn slechts tegenpolen die de neutraliteit van het geloof bevestigen en sterker maken. Het zijn de kleine impulsen om de kracht van de neutraliteit te activeren. De zwaartekracht zwakt bij wijze van spreken met vaste regelmaat de kracht van twijfel en ongelooft af.

Men kan gemakkelijk uit bovenstaande beschrijving opmaken dat het ware geloof uniek is, een ware bron van rust en zekerheid temidden van zoveel onrust en bewegelijkheid. Het kan dan ook niet anders of de bezitters van zulk een uniek geloof worden stabiele persoonlijkheden. Het straalt van hen af. Ze worden niet meer beheerst door betrekkelijke zaken als twijfel en ongelooft, maar leven uit het absolute in harmonie met het oneindige, door

de liefde van hun Maker, welke in hun harten is uitgestort. Het behoort echter tot de onmogelijkheden zichzelf los te maken uit de polariteiten van het bewegelijke. Vandaar dat de Schrift spreekt van een “overzetting”, van een “nieuwe geboorte”, van een “uit de dood overgaan in het leven”, van “gebondenheid komen tot vrijheid”. Daar alleen bloeit het waarachtige leven op en keren wij terug naar onze oorsprong. Dan leeft men door het geloof der werking Gods, dat is vanuit Zijn neutraliteit, de kracht Gods. Uit de aard der zaak is zulk een “overzetting” uit de dood in het leven géén proces, iets wat lange tijd kan duren. Het is een Godsdaad, wat in één ondeelbaar ogenblik plaatsheeft. Niets kan ons daarna nog scheiden van de liefde Gods. Vandaar dat de gelovigen niet deze wereld trachten te ontvluchten, want alle dingen werken mede ten goede, door ze te beheersen vanuit de rust en vrede met God. En zo wordt men tot een betere bouwer aan de nieuwe betere wereld, het Gouden Tijdperk van het Rijk Gods op aarde.

Wij mensen zijn van vlees en bloed, bezielde materie en dragen bewustzijn. Elke cel is drager van bewustzijn, en de som van alle cellen vormt ons totale bewustzijn. Wij bestaan uit samengestelde materie, wat eens zal ontbinden, om daarna terug te keren tot zijn oorsprong. Dat is het vergankelijke wat zichtbaar is. Het onvergankelijke is nog onzichtbaar, de neutraliteit, of te wel de ándere werkelijkheid. Voor velen van ons is alleen de materie werkelijkheid. Deze ‘werkelijkheid’ echter is constant veranderlijk, want geen minuut zijn wij dezelfde. Alles beweegt, veroudert en verandert. Wij mensen bestaan voor ongeveer 80% uit water. Water is heel manipuleerbaar, kent een vaste vorm als ijs, een vloeibare vorm als vloeistof en een gasvorm als stoom. Wij zijn echter veel méér dan water, cellen en organismen. Wij zijn bezielde en hebben bewustzijn, wat nog gebonden is aan de materie. Bezielde-zijn is leven, dood is de ontbinding van samengevoegde elementen waaruit wij bestaan. Dood is echter géén vernietiging.

Wij dienen de onvergankelijkheid aan te doen, zoals wij onze kleren aantrekken, zie 1Corinthe 15:54. Men kan niet de vuile kleren aanhouden en er het reine witte kleed der onsterfelijkheid overheen aandoen. Eerst vindt er een proces van innerlijke reiniging plaats alvorens men het ware geloof kan ontvangen. Velen rekenen het uittrekken van de oude kleren reeds tot het geloof en de wedergeboorte, wat een jammerlijke misslag is. Dat unieke geloof is immers net zo dynamiserend als de nieuwe wijn, die men slechts in nieuwe lederen zakken kan bewaren. Door het geloof worden de gelovigen bewaard tot de dag der zaligheid. Dat geeft een allerveiligst gevoel, goed

verzekerd te zijn en te weten wiens eigendom men is in leven en sterven. Alom bestaat er veel weerstand tegen het spreken over de zekerheid van het geloof, waaruit blijkt dat bezitters van het ware geloof niet dik zijn gezaaid. Van dit aloude beproefde en vaste geloof hebben de reformatoren gesproken, wat al spoedig daarna werd afgezwakt. Nogmaals de opdracht tot zelfonderzoek:

2 Corinthiërs 13:5 Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf. Of kent gij uzelf niet, dat Jezus Christus (het christusbewustzijn) in u is? tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt.

Polariteit

Wanneer er via een cyclotron d.m.v. kernsplitsing sub-atomaire deeltjes worden opgewekt, ontstaan deze deeltjes altijd paarsgewijs en zijn in alle opzichten elkaars spiegelbeeld. Buigt men de één naar links, dan buigt de ander zich naar rechts. Verandert men van de ene de rotatie, dan ziet men het tegenovergestelde effect bij de andere, zónder dat daar enige fysieke aanleiding toe is. Op geheel onverklaarbare wijze zijn de deeltjes onzichtbaar met elkaar verbonden, of zo men dat noemt “faze-gekoppeld”.

De wet van de polariteit geeft te kennen, dat zoals het boven is, zo is het ook beneden. Twee tegenpolen zijn met elkaar verbonden op een hogere werkelijkheid. Atomaire deeltjes van het gehele universum staan dan ook voortdurend met elkaar in verbinding, zodat wij in feite slechts kunnen spreken van één schepping, ook al zien wij het bovennatuurlijke nu nog niet. Van het oorspronkelijke hoge werkelijkheidsniveau is de mens gedegenererd, maar keert daarnaar terug. Achter de chaos kan men bij de fysica -zoals Newton stelde- de orde reeds ontdekken. Achter wat wij toeval noemen liggen duidelijke verbanden. Alles blijkt een doel te hebben, een bestemming, die zich buiten onze tijd en ruimte bevindt. Wij kunnen als mensen dan ook onze uiteindelijke bestemming niet missen. De gehele omgeving waarin wij leven is een spiegel voor ons innerlijk. Wat buiten ons is, moeten wij binnen in ons opzoeken. Wij moeten in ons denken worden vernieuwd en gericht op de Schepper.

Helaas, wij weten nog wel dat een druppel water deel uitmaakt van de oceaan, maar dat die oceaan zich tevens in de druppel water manifesteert kunnen we ons moeilijk voorstellen. Elke pool heeft zijn tegenpool. In de atoomkern heeft ieder subatomair deeltje een partner in spiegelbeeld. De waarheid nu in de wereld der polariteiten is te vinden in het scheidingsvlak tussen pool en tegenpool, in het midden. De wet van het “midden” is niet alleen in de subatomaire wereld geldig. Nee, ook deze wet geldt voor de

kern van elke cel, alsmede voor het centrum van ons lichaam, etc.. Al deze kernen vallen samen in de werkelijkheid die van een hogere orde is, zodat het hele universum zich weerspiegelt in de kern van een atoom. Alzo is het herstel in JHWH door het geloof dat door de liefde werkt. Dat richt ons op JHWH, geeft een onlosmakelijke band en kracht om alles te overwinnen wat in de weg staat. De omkeer van polen is bewust, krachtig, onwederstandelijk en gaat gepaard met grote inwendige vrede en vreugde. Dit heeft en geeft volkomen zekerheid van zaken. Dan weerspiegelen wij immers het beeld van de hemelse en tonen wij van Hem te zijn. Vandaar dat God zegt lief te hebben wie Hem liefhebben.

Dat is de wet der wisselwerking. Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Wij volgen Hem op onverklaarbare wijze, zoals de subatomaire deeltjes elkaars spiegelbeeld zijn en elkaar op onverklaarbare wijze achterna doen. Faze-gekoppeld, maar dan aan God.

Circulus Vitiosus

De wet van de wisselwerking, het cyclische van het leven. De natuur is cyclisch. Kringlopen bespeuren wij overal. Alle dingen op aarde en in het universum staan in wisselwerking met elkaar. Het ene sterker dan het andere. Niet alleen de geest bouwt zich zijn lichaam, maar het lichaam bouwt evenzeer de geest. In de organische natuur zien wij veel van de wisselwerkingen. De plant bemest de bodem, en de bodem bemest de plant.

De tekenen der tijden kunnen wij mogelijk nog onderscheiden, maar onszelf beoordelen kunnen wij in wezen niet. Wij kunnen ook ons eigen leven niet meer volgen en verklaren. Zelfdiagnose is uiterst moeilijk. De mens leidt algemeen aan zelfbegoochelingen en wil zijn eigen situatie niet gauw serieus nemen. Professor August Bier schrijft in zijn boek over de ziel, dat vooral bekwame artsen zware ziekten van hun eigen lichaam niet herkennen en of onderschatten.

Wij mensen zien honger en dorst aan als gezonde tekenen, als kentekenen van genade en een zogenaamde “wedergeboorte” die in werkelijkheid totaal verschilt van de schriftuurlijke wedergeboorte. Honger is weliswaar een gezond teken, maar het verzadigt niet. Honger bakt geen brood. Deze symptomen staan wel in dienst van ons behoud en welvaren, maar géven geen welvaren. De ware honger en dorst naar de gerechtigheid geschiedt alleen door hen die ooit geproefd hebben van de nectar der gerechtigheid. Instincten van de mens zijn niet onfeilbaar. Wij hebben niet zoveel instincten. Richtingsgevoel en intuïtie zijn veelal begraven. Wij hebben overal richtingaanwijzers geplaatst en een gps-navigatiesysteem ontwikkeld,

zodat wij altijd ervan zeker kunnen zijn op de juiste plaats aan te zullen komen die wij verkozen. Zodra wij deze hulpmiddelen moeten ontberen, zijn we hopeloos verloren.

Op gelijke wijze heeft men ten tijde van de Nadere Reformatie van de **Orde** des Heils een **Weg** des Heils gemaakt, waarop allerlei richtingaanwijzers, kruispunten en stations zijn aangebracht. Met een soort filosofisch “navigatiesysteem” neemt men het begin van de zogenaamde “toeleidende weg” tot een veronderstelde levendmaking en onbewuste wedergeboorte. Vandaaruit vertrekt men van het ene naar het andere station, waar men aan het einde van de rit hoopt op een gelukkige afloop.

Wanneer wij uit onze neus ademen en een spiegeltje onder onze neus houden, zien wij tot onze grote verbazing dat de dampvlekken op het spiegeltje verschillend van grootte zijn. Het feit wil dat wij wisselend, ongeveer om de drie uur, méér door het ene neusgat ademen dan door het andere. Dat noemt men de “neuscyclus”. De neus is een soort barometer voor onze hersenen, want de neuscyclus stimuleert de wisselwerking in activiteit van onze hersenhelften. Onze hersenhelften hebben verschillende taken. De linkerhelft is goed in taal en rekenen, de rechter in kunstzinnige zaken. Wij kunnen op het spiegeltje zien wélke hersenhelft op dit moment overheerst. Wanneer er uit het rechterneusgat de grootste condensvlek komt, is de linkerhersenhelft het actiefst. De wisselwerking van de cyclus is ongeveer om de drie uur. Wij kunnen zelfs de cyclus wijzigen, door zelf ons neusgat een tijdje dicht te houden en door het andere te ademen. Dus doen wij kunstmatig een wijziging. Alzo is er een kunstmatige wijziging aangebracht door de Nadere Reformatie inzake de zekerheid van het geloof, waarbij de zekerheid ingeruild werd voor de twijfel. En die twijfel overheerst nu reeds véél langer dan slechts drie uur, namelijk drie eeuwen!. Men blijft al maar door uit één neusgat ademen in de meeste bevindelijk gereformeerde kringen!... Daar krijgt men ademhalingsproblemen van!

Waan en werkelijkheid

De Amerikaanse neurochirurg Karl Pribaum beweert dat onze hersenen als een soort hologram werken, en alsdan toegang hebben tot een groter en hoger geheel. Naast de expliciete en manifeste werkelijkheid bestaat er ook nog de impliciete (ingevouwen) werkelijkheid. Het universum zou één groot hologram zijn. Onze huidige werkelijkheid is alzo een wiskundige (re-) constructie van onze hersenen, die de frequenties uit een andere dimensie weergeven. Die andere dimensie is een primaire werkelijkheid buiten onze

tijd en ruimte. De materiële wereld zou een afgeleide vorm zijn van de holografische werkelijkheid. De concreetheid van de huidige werkelijkheid is alzo een illusie, een droomwereld. Zie onze brochure no. 204 “Waan en werkelijkheid”.

Wij laten nu enkele grote geleerden aan het woord:

Bohr zei: *Het ware is leeg, en het lege is waar*

Eddington zei: *Het iets waaruit het universum bestaat is psychisch.*

Jeans zei: *Het universum lijkt meer op een grote gedachte dan op een grote machine.*

Einstein zei: *Wij zien onszelf als afzonderlijke wezens in plaats van als deel van het geheel.*

De ware werkelijkheid is een absolute transcendente toestand, de eenheid van alles wat er is. Het is de Schepper-Geest die zich via holoarchische structuren tot in de materie manifesteert. Holografie is de manier van fotograferen waarbij men de volledige driedimensionale structuur van een object vastlegt. Hologram is de benaming voor een volgens het principe van de holografie verkregen registratie in de vorm van een interferentiepatroon, waaruit men een lichtbundel (bv. een laserstraal) de oorspronkelijke ruimtelijke voorstelling kan reconstrueren en waarnemen.

De gehele cosmos is opgebouwd uit holoarchie, een microcosmos in de macrocosmos. Als bewijs hiervoor zien wij dat elke cel in ons lichaam de informatie bevat die nodig is om het gehele lichaam te reproduceren. Buitenzintuiglijke waarnemingen lijken op contacten met tijdloze dimensies via ons holografisch brein. Ons brein is de ontmoetingsplaats van orde en chaos. Ons brein is een holografisch brein in een fysiek lichaam.

Doordat de natuurlijke mens niet kan onderscheiden tussen de bijzondere werking van de Geest en de algemene werking, meent hij dat alles wat hij ziet (holografisch) de enige werkelijkheid is. Daarmee vergist men zich erbarmelijk. Nogmaals, de concreetheid van wat wij zien als huidige werkelijkheid, is een illusie en droomwereld. Alleen een bijzondere verlichting door de Geest opent ons innerlijk oog voor de enige wérkelijke realiteit, welke niet uit holografische beelden bestaat.

Wanneer men in de godsdienst afgaat op de waarnemingen van mensen, op de holografische “werkelijkheid”, verzandt men in allerlei speculaties rondom het geloof, de bekering en de wedergeboorte, zoals we vandaag de dag alom zien in de meer bevindelijke kringen (maar ook in andere kerken). Zie onderstaand voorbeeld:

“Heilig avondmaal is niet alleen voor de verzekerden”. Zie RD 12-6-2003.

Op de jaarlijkse thema-avond van de Cursus Godsdienstonderwijs in Gouda hield ds. J.J. Eckevelde (Ger.Gem.) een inleiding. De vraag stond centraal voor wie het heilig avondmaal is.

Het gaat erom dat er geloof is, aldus de inleider: *“Het formulier spreekt niet over een gewis geloof, maar over de gewisse belofte. Het zwakke geloof, het bekommerde geloof, is ook geloof. Als er maar geloof is. En waar is dat nu aan te kennen? U dan die gelooft, is Hij dierbaar! Moet er om toe te treden (tot de dis) kennis van Christus zijn? Ik kan hier alleen maar bevestigend op antwoorden. Hij is de Gastheer. En dan geldt dat niet alleen degenen die met een verzekerde geloof welkom zijn, maar ook die honger en dorsten naar Christus”.*

Het cruciale punt is altijd maar weer het geloof, en wel het verzekerd geloof, dan wel een onverzekerde geloof.

Duidelijk is, dat het geloof -en dan spreken wij over het ware “zaligmakende” geloof- onlosmakelijk met actie verbonden is. Acties zijn altijd zichtbaar en merkbaar. De eerste actie van het ware geloof is, de aanneming van JHWH, Hem vast te grijpen tot zijn algenoegzaam deel. Dát maakt de gelovige tot een levende getuige. Hij is omgevormd, door de gestalte van JHWH in hem. Dan verstaat de gelovige dat het ware geloof veel méér is dan een religie te volgen en een belijdenis uit het hoofd leren. Het ware geloof is veel meer dan een optimale levenshouding. Het is een geschenk van Boven, dat een mens heel persoonlijk ontvangt en ervaart, waardoor hij zichzelf geborgen voelt en vrede met zijn Schepper heeft. Dan heeft men zijn diepe verlorenheid gezien, aanvaard en eronder gebogen. Dan is het een onmetelijk wonder geworden de gift van het geloof te hebben ontvangen. Heeft men zekerheid van zulk een gave? Dat spreekt voor zichzelf! Elk geloof is een gewis geloof, anders is het geen geloof. De verwarring dat er een zwak en een sterk of groot geloof zou bestaan inzake het ware geloof, is er oorzaak van dat velen zich vergissen. In het ware geloof is geen zwak, klein of groot geloof, alleen in het tijd- en wondergeloof.

Geloofszekerheid

Energie kan wel worden omgezet van de ene vorm in de andere, maar kan niet verloren gaan en ook niet uit het niets te voorschijn komen.

Het ware geloof is van geheel ándere oorsprong dan de natuurkrachten, daar het zelfs de wereld en al wat daarin is overwint. Het ware geloof gaat de krachten der natuur te boven, is zelf-overwinnend en wereld-overwinnend. Men kan een normaal denkend mens toch niet wijsmaken dat de ontvanger - dus de bezitter- van zulk een geloof er geen weet van zou hebben, ook dat zulk een uniek geloof zou kunnen sluimeren? Dit geloof is niet klein of groot, maar is een wáár en oprecht geloof, een volmaakte gift afkomstig van de Vader der lichten:

Jakobus 1:17 Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw van omkering.

Bekeert U, o mensen, en leeft. Waarom zoudt ge sterven? Zie Jeremia 7:3 *Maakt uw wegen en uw handelingen goed, zo zal Ik ulieden doen wonen in deze plaats.*

Wij zijn Israëlieten in het Westen, behorend tot de twaalf stammen in de verstrooiing, waarheen de apostelen hun opdracht ontvingen hen op te zoeken en tot bekering te manen. Jeremia roept allereerst op tot sociale gerechtigheid, zie verzen 4-6, en wijst op de zonde in vers 9, waardoor men zichzelf de das om doet, vers 19. Het gaat om de vrucht, want een hof doet slechts uitspruiten wat in haar gezaaid is. En waar Jahweh Zijn heilig zaad zaait, spruit gerechtigheid uit de aarde voort! Zie Jesaja 61:11 *Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; also zal JHWH gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.* Die gezegende tijd is nabij!